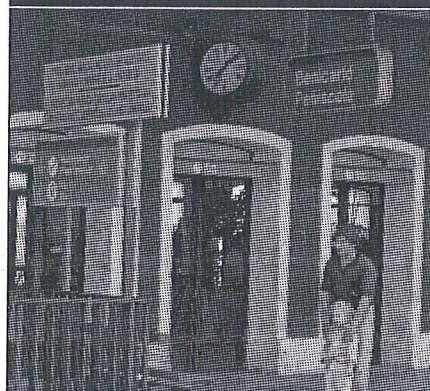

la veu de benicarló

SETMANARI D'INFORMACIÓ GENERAL I CULTURAL • DIVENDRES, 16 DE JULIOL DE 2004 • NÚM. 442 • ANY X • 0.75 EUROS

DISCRIMINACIÓ: Un estudiant ha de deixar els estudis per les barreres arquitectòniques

Mundo diu que tindrem una estació adaptada

La Policia Local diu ara que lluitarà contra el soroll de les motos

Desassistits

442

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

SUMARI

2 EDITORIAL
Les autoritats administratives i sobretot les locals no poden permetre més desassistència sanitària

3 EL TEMA
La Confederació Espanyola de Sindicats Mèdics denuncia els equilibris que han de fer els centres sanitaris per oferir un bon servei

6 SENYORA GARCIA
Carta del lector que analitza amb profusitat els continguts de la darrera Veu de Benicarló publicada

8 CARTA
Els socialistes benicarlondos acusen Jaime Mundo de 'deixadesa' en la reivindicació de trens de rodalies per a Benicarló

14 ACCESSIBILITAT
Un alumne de Benicarló suspén el curs escolar perquè el centre de FP de Vinaròs on estudiava no està adaptat

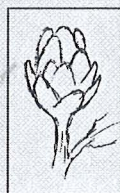
A ningú escapa que l'administració valenciana està en una greu crisi econòmica a causa d'inversions desafortunades o mal planificades. Sectors com l'ensenyament o la sanitat pateixen en primera persona la precarietat a la que els sotmès l'administració, quan haurien de ser precisament uns sectors prioritaris.

Novament han de venir de fora a posar-nos la cara roja per irregularitats comeses des de l'administració. Un dia els fets passen al geriàtric i un altre institucions externes son les que assenyalen unes preocupants xifres per a l'assistència sanitària. Es tracta d'una llarga llista que comença per la manca d'in-

frastructures dignes que han de pal·liar els professionals i segueix amb alarmants cites que es donen per la setmana que ve si tenim una mica de sort.

Raó no els en falta als professionals quan es queixen per la enorme responsabilitat que demostren quan treballen en aquestes condicions. Una ciutat com Benicarló no pot tenir quatre facultatius per torn i veure's obligat a suspendre les visites si hi ha urgències que atendre. El nostre alcalde com a president de l'Àrea de Salut en té part de responsabilitat.

laveudebenicarlo@eresmas.com

CARXOFA: Ben torrada, amb oli i sal per a AFANIAS per l'obra de teatre "El Circ Imaginari", la nostre enhorabona a la nova dama, pel positiu balanç i pel nou local d'oci. Són un munt de coses que es mereixen moltes, moltes carxofes. Tot això en un treball llarg, diari i silencios.

Quantes coses es poden fer en silenci i sense sortir a la foto...!

PANISSOLA: Per al nostre alcalde sr. Jaime Mundo. Ha aconseguit amb el seu silenci i escalfant la cadira que té a València, que l'oficina de regulació d'emigrants se l'emporte el poble del costat. No és que no aconsegueix portar-nos res del cap i casal, és que el que hi ha per a la comarca permet que s'ho emporte el poble veí. Genial senyor alcalde, és únic!

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano
Exposició: Avda. Magallanes, 1
Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142
Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

Només quatre facultatius al Centre de Salut

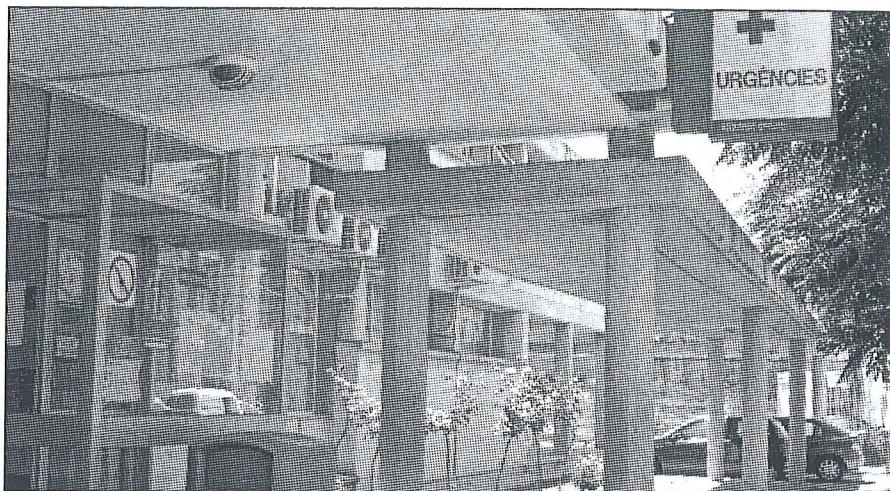
Des de l'Administració s'assegura que aquest estiu no hi ha metges, que està resultant molt difícil trobar personal sanitari al País Valencià que no només puga suplir les baixes sinó també reforçar les necessitats que comporta l'arribada de l'estiu i per tant del major flux de turistes.

La delegació del País Valencià de la Confederació Espanyola de Sindicats Mèdics va denunciar ara fa uns dies que l'escassetat detectada en les contractacions farà difícil aquest estiu mantenir el correcte funcionament de l'atenció sanitària durant el període de les vacances estivals. I precisament una de les ciutats on assenyalen que aquesta situació repercutirà més serà Benicarló. Denuncien les dificultats que existeixen entre els metges d'urgència, uns fets que ja han obligat aquest estiu a actuar a la Junta de Personal i més enllà d'anar curts de personal o no poder obrir dos dels consultoris habituals a Peníscola, a l'Hospital comarcal de Vinaròs els metges de la Unitat de Cures Intensives hauran de fer guàrdies de fins a 24 hores 15 dies al mes, un fet que consideren tota una il·legalitat.

La sanitat preocupa

Segons el baròmetre del CIS de l'any 2003 la sanitat es un dels temes que més preocupa als valencians, un sistema que consideren hauria de contemplar canvis en referència a la participació de la ciutadania en el seu control i funcionament.

Precisament reclamen una participació que tot i estar contemplada en un principi amb els Consells de Salut previstos a la llei general de sanitat de 1986, no es pot portar a terme gràcies a la llei d'ordenació

La precarietat laboral i la falta de mitjans va començar l'any 1998

sanitària del 2002 que, en certa manera, els va buidar de contingut.

De tots, el problema assistencial que més preocupa als valencians es el referent a les llistes d'espera i és que segons les dades que se coneixen cal esperar una mitjana de 70 dies per a una primera visita d'otorinolaringologia o 18 mesos per realitzar-se una densitometria a qualsevol hospital valencià, i vora tres mesos per poder fer-se una revisió ginecològica o unes anàlisis en profunditat a l'Hospital Comarcal. D'altra banda, sense eixir de casa, a l'ambulatori de Benicarló les visites al metge de capçalera ja tarden entre una setmana i 10 dies en donar-les, així que en el cas de tractar-se d'un constipat... quan aconseguix un que l'atenguen pràcticament ja se li ha passat.

Segons explicava el recentment dimittit i encara coordinador en funcions del centre de salut de Benicarló, Javier Ballester, normalment es reforçava l'estiu amb dos metges més per poder cobrir els ciutadans desplaçats a la nostra costa, enguany la situació ha anat a pitjor i només hi ha un metge extra que a sobre ja hi era durant l'any reforçant per poder

atendre les urgències. En total son 11 metges i 3 pediatres que en el cas d'hivern es veuen reforçats per un metge de reforç que a l'estiu no està. Així doncs, ens quedem amb el mateix nombre de metges per amb un increment de guàrdies així com del flux de pacients potencials. D'altra banda, s'han hagut de fer vacances escalonades, de manera que s'ha establert un mínim de 4 metges pel matí i 4 per al vesprada, a més d'un pediatra pel matí i un altre per la vesprada. Aleshores per la nit, es troben de guàrdia dos metges i dos infermers.

El problema de l'escassetat de plantilla però, tampoc és una novetat ni una situació que només afecte l'estiu, ja que durant l'hivern es per tots conegut que també hi ha carències i deficiències greus. Com s'explicaria sinó que s'hagen de suspendre les visites a l'ambu-

Les cites amb el metge de capçalera es donen amb prop de 10 dies de retard

Sanitat pública sota mínims

latori cada volta que hi ha una urgència? Això es degut a que des de l'any 1998 a Benicarló no comptem amb servei d'urgències una circumstància que obliga a que els mateixos metges que estan prestant atenció al centre sanitària hagen de sortir a atendre els urgències i deixar, per tant, els pacients esperant fins que aquest torren... poden passar hores fins que a un l'atenguen. A més s'han hagut de reduir el temps per visita per tal de poder atendre les urgències, de manera que s'ha fet tornos especials per atendre als pacients.

La situació de les guàrdies també empitjora tot plegat, donat que si a l'hivern es produeix una guàrdia a l'estiu en fan falta dos. Això provoca que la persona que fa la guàrdia al dia següent lliure i els que queden, hagen de cobrir les places que estan descansant.

Un altre agravant es el tancament dels dos consultoris extra que s'obrien a Peníscola un fet que ha

portat a engrossir encara més el cúmul de pacients que reclamen assistència mèdica a Benicarló

La solució

La solució al problema passa sens dubte per fer una aposta decidida pel sistema sanitari públic, dotant-lo de més recursos i millorar la seua gestió. Tot i així, a conseqüència dels acords de finançament sanitària signats pels governs del PP, el pressupost sanitari per habitant a la comunitat

Valenciana es inferior a la mitja de la resta de comunitats autònomes. Per exemple al 2003 era de 923 euros en general, mentre que a casa nostra era de 815 euros. D'altra banda, l'esforç pressupostari des del 1995 també ha descendit passant de ser el 38,1% del pressupost de la Generalitat al 35,91, dos punts menys. Uns factors que se sumen a la condonació del deute sanitària que va fer el govern valencià a l'espanyol que suposava 36.000 milions de pessetes, deute que ara, per cert, es reclama.

La falta de facultatius ha portat fins i tot a casos extrems com el de Xàbia, on els mateixos metges, davant la impotència de poder oferir un servei de qualitat animaven als pacients a denunciar davant l'oficina del consumidor el mal servei rebut. I es que els retards en l'atenció mèdica fregaven les cinc hores.

Més control a Benestar Social

La corporació de Benicarló va aprovar per unanimitat en l'últim ple introduir mesures de modernització del govern local amb la finalitat de que l'organisme autònom de centres socials especialitzats s'ajusti a la llei 57/2003. Després de la supressió de quatre organismes autònoms, el de mitjans de comunicació, esports, cultura i universitat popular en l'últim ple, el consistori va decidir mantenir en funcionament el de centres socials per considerar que té molt contingut. Així doncs, després de passar pel ple, aquest organisme continua incloent tres centres, el de discapacitats profunds, els habitatges tutelats i el geriàtric.

"L'adaptació consisteix que

bàsicament augmenta el control polític sobre l'organisme, a més de que es crea la figura de director del organisme categoria A i la junta rectora passa a ser més política segons la llei mentre que el consell d'adreça passa a ser un organisme més assessor" explica la responsable de Benestar Social, Ana Febrer, qui afegia que l'organisme es convertiria en "un mini ajuntament" pel que es requereixen "una sèrie de figures que han d'estar previstes i que en breu les dotarem i contractarem".

Precisament, anunciava Febrer que el geriàtric comptarà en uns dies amb els auxiliars d'infermeria més com resposta a les demandes del personal. D'altra banda, negava algunes crítiques de l'oposició

sobre la falta de personal en el centre de discapacitats profunds i assegurava que "és un dels centres amb la més elevada de tota la Comunitat Valenciana". Així mateix, anunciava que en breu es donarà resposta a les demandes dels treballadors d'aquest mateix centre que lamentaven que gairebé dos anys després de la inauguració del centre encara es conti amb llum provisional. En aquest sentit, explicava l'edil que s'adaptarà i transformador i remarcava que el projecte ja es troba en l'àrea d'urbanisme.

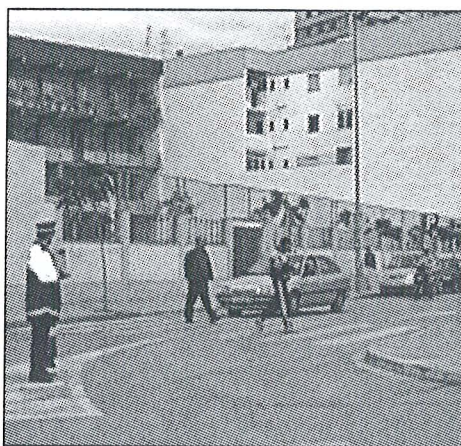
El ple del dimecres a Benicarló també va servir per a sol·licitar per unanimitat una reserva per a una hipotètica i futura televisió digital municipal.

Ma dura contra el soroll de les motos

text REDACCIÓ

La policia local de Benicarló vigilarà aquest estiu de forma estricta el compliment de la Llei 7/2002 de la Generalitat Valenciana, més coneguda com la llei que regula la contaminació acústica que produeixen les motocicletes. Així doncs, s'ha aprofitat l'aprovació del decret que ho desenvolupa, en el qual es contempla com és el protocol a seguir per a realitzar els controls del soroll en els vehicles i més en concret en els ciclomotors. A més s'ha considerat que aquest moment era el més idoni atès que és quan la ciutadania dorm amb les finestres obertes i és per tant com més molesta el soroll.

Amb la campanya que s'ha iniciat aquesta setmana, es procedirà a efectuar els mesuraments corresponents i avisar als propietaris dels vehicles de la possibilitat que aquests quedin immobilitzats

La policia farà un control més exhaustiu de les motos

per superar el límit permès per la llei. "Pretenem comprovar com està el soroll dels ciclomotors a Benicarló" explicava el cap de la policia local de Benicarló, Agustín Parra, qui també destacava que a partir del mes de setembre les ITV també podran realitzar els mesuraments a tots els vehicles.

Els controls que es van iniciar dimarts de la setmana passada a

Benicarló s'efectuaran "de forma periòdica en distints punts de la ciutat perquè la gent no s'acostumi i se'ns escapi" explicava Parra. Uns punts que deuran ajustar-se a la normativa que estableix que deuen ser de 10 decibels menys del que es pretén amidar.

Segons el cap de la policia local, "el soroll és una qüestió bastant subjectiva i el que a uns els molesta a uns altres no". De qualsevol manera, assegura Parra que es respectaran el límits que contempla la llei i que seran casos "molt concrets" en els quals serà susceptible la denúncia, és el cas d'aquells ciclomotors que hagin sofert canvis en el tub o que ho utilitzin estant trencat, encara que habitualment els vehicles es mantenen tal qual surten de fàbrica.

En el cas d'excedir els 91 decibels es podrien aplicar multes de fins 600 euros.

Jordiet

Irreflexions

Internet, font inesgotable de favades inútils i a la vegada xarxa llibertària global, m'ha sorprès amb una mostra destacada de l'opinió periodística més cutre-fascista, tant propia - i per desgràcia tant freqüent - de les nostres comarques castellanenques. Em referisc a un article publicat recentment en l'ABC - no puc precisar la data - pel senyor Obdulio Jovaní, prohombre de Sant Mateu al que no tinc el gust de conèixer. L'article apareix comentat en la següent adreça web <http://perso.wanadoo.es/stmateu/index.htm>. Es denuncia en aquesta web que com a conseqüència de l'aparició de l'esmentat article s'ha censurat en Sant Mateu una obra de la companyia de teatre 'Pot de Plom'. Les obres d'aquest grup d'un sol home, l'actor Xavi Castillo, i protagonitzades per un personatge anomenat 'Jordiet' - el seu 'alter ego' -, són molt conegudes i apreciades en Castelló ciutat i voltants. Açò és degut sobre tot a que són habituals de les exhibicions teatrals que sol organitzar la Universitat Jaume I; m'estic referint al Reclam, també conegut ací a Benicarló.

No vaig a resumir o comentar l'article de l'ABC, us convido a que el llegiu vosaltres mateixos. Evidentment el

senyor Jovaní té tot el dret a expressar la seua opinió. Però el que és certament condemnable és que com a conseqüència de les afirmacions que fa en el seu article s'haja censurat una obra de teatre: Mentre que el senyor Jovaní ha pogut escampar la seua opinió des d'un mitjà de comunicació potent com és l'ABC, se li nega aquesta possibilitat a 'Jordiet', que no podrà donar-se a conèixer entre els veïns de Sant Mateu, que són qui en darrera instància haurien de valorar les qualitats - artístiques o unes altres - de l'espectacle.

Per acabar he de mostrar també la meua indignació per les paraules que el senyor Jovaní dedica a la nostra Universitat Jaume I, ja que la descriu com 'una de las terminales del nazionalismo (sic.) cultural, esa cultura de los incultos con denominación de origen catalán'. Es deu pensar que fent aquest tipus de declaracions s'omple de glòria. Però el que fa és posar-se en evidència com un reaccionari intolerant. Un tipus de personatge que, per desgràcia abunda - ja ho he dit - per les nostres terres del nord del País Valencià. Síntoma, pot ser, de que encara queda mot de 'Movimiento' que desarticula.

Joan Raül Burriel Calvet

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 441

text EL LECTOR

No puc evitar deixar de començar amb un missatge críptic que espero que arribe al seu destinatari de la mateixa manera que potser arribarà a una altra gent a la qual no va dirigit. Tot i el desplegament de mitjans, colorins, paper couché i reportatges variats, ha de ser trist veure com la feina feta al llarg d'uns quants anys, amb esforç, paciència i mesura, se'n va en orris en un tres i no res, per tornar a portades de full parroquial o de rància societat. Què farem, amic? Ja se sap que qui paga mana, i qui no vol creure que fòtiga el camp. Així estan les coses. Afortunadament encara queda gent com vostés, senyora Garcia, que mantenen oberta la finestra de la crítica i de la llibertat d'expressió, tot i la minsa qualitat dels materials. Com diu el refranyer espanyol, "*pa ser puta y no ganar ná, mejor ser mujer honrá*".

Aquesta setmana han fet un treball magnífic. Amb el tema que han escollit, han encertat al centre de la diana. Segurament molta gent haurà sentit el nom del nostre poble a l'anunci de l'ONCE i s'haurà preguntat moltes de les coses que vostés conten aquesta setmana a **La Veu**. Es veu que s'han mogut, que han buscat informació, que s'ho han treballat bé i, sobretot, s'han avançat a altres que potser no s'hagueren plantejat mai l'assumpte. Ja feia temps que no els veia un treball de camp tan ben fet, investigació pura. Entrevistes amb els creatius, lletra completa de la cançó i fotografies dels anuncis. He recordat altres temps on els temes de la setmana eren originals i trencadors a l'hora que tractaven aspectes de l'actualitat que cap altre mitjà captava. Recordo especialment el tema aquells dels llagostins, que va aixecar una

gran polseguera, o també un que van dedicar al sexe. A vore si segueixen per aquest camí, senyora Garcia, i tornen a la gràcia i originalitat d'aquell temps. Tornant al tema, se'ls podria suggerir als grans gurús locals de la publicitat que feren un càlcul del que ens estalviem en publicitat, perquè qui més i qui menys ja els ha fet per tal de justificar altres inversions milionàries. La cloenda perfecta del tema de la setmana l'ha posada Tolito amb el seu article, una magistral mostra, escenari i resum de tot allò que es veu que hem de ser els benicarlandos. Magnífic apunt del natural de la nostra societat.

He llegit amb gran interès la notícia de la presentació del la reina i dames de festes per aquest any. Això sí que és manera de fer les coses. Poc més d'un mes abans, amb elegància i discreció i no com altres que encara no han acabat i ja comencen a presentar nosequès i vinga a llançar coets, vinga la desfilada, vinga la coentor i vinga ofrenar coses a no se qui.

A la mateixa pàgina llegeixo el greu problema d'escassetat de personal, a l'hora que es denuncien horaris absolutament il·legals. No sé què volen. En aquests moments, el nostre president Paco Camps i tots el seus consellers només tenen una feina que és aconseguir el transvasament de l'aigua de l'Ebre. Totes les demés coses no tenen cap importància ni mereixen ser tractades. Agua para todos i prou.

Moltes coses diu Guzmán a la pàgina vuit. Almenys se n'ha adonat de la forma que tenen de governar els de Pp, de la seua incapacitat, del seu passotisme, que van a la d'ells. I a ells què?

A la macroregidora de turisme, carxofa, medi ambient, camins rurals, dona llauradora, li hem d'afegir més coses, ara també serà

restauradora i repartidora de caputxetes. Aquesta dona és imprevisible. De la mateixa manera, l'alcalde Mundo reparteix orxata i Flos fa de presentador. Aquests xicots de Pp estan que se'n surten.

He llegit amb gran interès Pere Bausà. Només vull fer un petit comentari sobre les "onades de calor". Ara resulta que no podem viure sense aire condicionat, que si se'n va la llum ens morirem de la calor. Tots ens hem convertit en nous rics i tot ens fa nosa. Si estem a l'estiu, és normal que faça calor, fins i tot molta calor. I que cadascú ho aguante com puga que per un parell de mesos calorosos tampoc no ens angoixarem.

San Abdon, com sempre, magnífic.

Completa secció d'esports.

Si és cert allò que diuen els del futbol, li pago un vermut, senyora meua. Ja era hora que ens deixaren una temporada. Mire si ho pot allargar una mica més del que ells volen. Li faig un suggeriment gratuït: contracte Ismael Mateu per tal de fer les cròniques del Ràcing Benicarló, els lectors ens estalviarem maldecaps.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

Unes quantes. El sumari està malamant, sobretot el contingut de la pàgina quatre. El nom de la societat dels caçadors no és San Humberto, sinó San Huberto. La més grossa: que anomenen "himne de València" a allò que realment és l'Himne de l'Exposició. Això ja ho haurien de tindre clar, senyora Garcia.

Paper mullat

Robespierre

B La qüestió de la qual vull parlar, en aquesta meua col·laboració quinzenal, podria donar per a repartir-la en diverses seccions. Però com açò no pot durar més que l'estrictament necessari, jo només ho comentaré a la meua manera. L'aprofundiment ho deixo per a periodistes més intrèpids.

Un amic meu, l'altre dia, em va passar una còpia d'un full d'un BOP de la província on es feia esment de l'aprovació del Pai Sant Gregori II-Ciutat Sènior, comentant-me, que ho llegira bé. Què, com sabia que a mi m'agrada tafanejar-ho tot, i més si són qüestions ambientals, probablement li trauria suc al que allí ficava.

I certament, així ho he fet, i tenia tota la raó! En alguns dels seus apartats, un no pot deixar de fer-se creus d'allò que poden ser de rucs, de vegades, alguns ajuntaments, en aquest cas el nostre, el de Benicarló.

En el seu apartat b-1, i cito textual "Se procederá a la reutilización de la cubierta vegetal retirada durante las obras. También, se realizará una correcta valorización del arbolado afectado que con motivo de las obras sea necesario eliminar...".

Independentment de l'eufemisme que significa això de "la reutilización de la cubierta vegetal retirada", el que ja em pareix delirant, és això de l'eliminació. Suposant que el que hi ha al damunt del terra tinga algun valor, que crec que sí, m'hauran

d'explicar com encaixa això d'eliminar". Segons el diccionari de l'IEC, eliminar, vol dir "exterminar, fer desaparèixer", i que jo sapiga, després d'aquest fet, encara no s'ha conegut ningú, animal o vegetal, que haja ressuscitat.

En el seu apartat, b-2, i cito textual "Respecto de la solución adoptada para el riego de las zonas ajardinadas, bombeando agua del pozo El Nazareno, sito en la zona de actuación, y cambiando el uso de la misma pasando de riego de cultivo a riego de zonas ajardinadas, se deberá obtener la autorización de la CHJ ...". Mire no em pareix mala idea això d'obtenir permís de la CHX (que suposo la denegaran), perquè sinó pensaria que tot aquest enrenou del "agua para todos" al nostre país és una presa de pel i que només està fet per a profit d'uns quants espavilats. Així que si volen regar, que la reciclen de la que tiraran a les clavegueres! O no haurien de tindre depuradora pròpia?

En el seu apartat, b-4, i no el cito textual perquè és mol llarg, només faré referència que per al tractament i gestió dels RSU que generen, ho han de fer a través del "servicio mancomunado" que s'especifica a l'informe municipal. I ara si textual "En caso de que este servicio no esté en funcionamiento a la puesta en marcha del complejo terciario y residencial, se deberá aportar contrato con gestor autorizado de RSU, quedando prohibido el vertido de los mismos en el vertedero municipal de Benicarló, como se realiza actual-

mente". Si senyor, no és una ciutat (encara que siga sènior), doncs, ja em pareix bé el que se diu des de les instàncies municipals. S'han de buscar la vida, que mentre no tinguem abocador mancomunat "rian de rian", la merda a casa d'un altre. Encara que no se com se pot fer això, i més, si fins ara, tal com diu aquest apartat b-4, sí tenien permís. A nosaltres ja ens va bé, perquè això de l'abocador mancomunat sembla que va per a llarg i de merda a la nostra casa ne tenim de sobra. Incongruències.

I l'última, i està sí que és grossa, en l'apartat b-5, i cito textual "Se procederá al traslado de los residuos inertes generados a vertedero autorizado". Fot-li animalades. A veure, Benicarló té algun abocador d'inerts autoritzat? Per aquestes contrades, ni ha algun, d'autoritzat? Si tots els que té són il·legals, i l'únic d'inerts que hi havia van intentar fer-lo legal i no van poder. Doncs, ja m'explicaran vostés com se pot fer açò que diu en aquest apartat. Màgia.

Estimats lectors de La Veu, ja sé que ho he fet una mica llarg, tot i així, no he volgut explaiar-me en excés, pensant que algun intrèpid periodista, valent ell, estire del fil i li traga els colors a un govern municipal matusser i a una oposició encantada.

'QUITERIO' ES EL NOU CAP DEL BLOC AL MAESTRAT

Joan Manel Ferrer és ja el nou secretari comarcal del Bloc Maestrat Ports en substitució de Ximo Pitarch. Pitarch abandona el seu càrrec després de quatre anys amb la finalitat de poder dedicar-li més temps a la regidoria que ostenta a l'Ajuntament d'Alcalà de Xivert.

Segons manifestava a La Veu el nou secretari comarcal, es mantindrà una línia continuista i que tindrà com objectius reforçar i consolidar el Bloc com alternativa de govern en

les poblacions en les quals ja ha presentat llista intentant augmentar el nombre de regidors i, d'altra banda, es pretén aconseguir presentar llista en municipis on fins el moment ha estat impossible contar amb elles "per les pressions" que es produeixen en els petits municipis.

Així mateix, Ferrer es va referir a la necessitat de treballar en tres fronts el de l'alliberament de L'AP-7, la millora de la N 232 i també la N 340.

Mundo ilusión

En el mes de setembre de 2003, el Ple de l'Ajuntament de Benicarló va aprovar per unanimitat el següent acord de resolució davant la moció presentada pel grup municipal del PSOE: "... sol·licitar a Regionals Renfe, que el Regional Exprés que té la seva sortida a les 7.10 hores destinació Barcelona des de la ciutat de Vinaròs, realitzi la mateixa des de la ciutat de Benicarló, sense necessitat de modificar el seu horari actual en les altres estacions del seu recorregut, com estava convingut." "... sol·licitar a la Conselleria d'Infraestructures i Transports que realitzi un Conveni amb Regionals Renfe per a realitzar altres serveis de Regionals des de València i Castelló amb Benicarló i Vinaròs en l'horari a determinar."

A dia d'avui, com tot el món s'imaginarà, encara no ha tingut ningú notícia que el nostre treballador alcalde s'hagi posat a la faena. Podem entendre que una negociació sigui difícil, que es plantegi mal o que no s'obtinguin els resultats esperats, però considerem inadmissible que s'ignorin els acords del ple de l'Ajuntament, en aquest cas subscrit pel seu propi grup polític. No és d'estranyar que Don Jaime Mundo també faci cas omís d'altra moció aprovada fa poques dates en la qual se li demanava que iniciés contactes en l'administració per a solucionar alguns dels principals problemes que afligeixen a la nostra població. A dia d'avui seguim mirant a la lluna de València, i així ens va, però mira per on els nostres veïns de Benicàssim, que pel que sembla aquest Ajuntament es preocupa pels seus ciutadans, ha aconseguit un acord per a solucionar la necessitat del transport amb Castelló. Llegim en la premsa: En el Mediterraneo del dia 6 de juliol "El gerent de Regionals

Renfe, Manuel Pedrosa, i l'alcalde de Benicàssim, Francesc Colomer, van signar ahir el conveni que estableix l'ampliació de l'oferta de trens regionals entre València i aquesta localitat, que s'engega avui. Al servei habitual d'aquests convois s'afegeixen dos per sentit; des de Benicàssim cap a Castelló, la sortida és a les 12.15 i 17.05 hores, i des de la capital de la Plana cap a aquesta localitat (els nous horaris són a les 11.20 i a les 16.49 hores). Vanessa Ortells" Al LEVANTE-EMV mateix dia 6 de juliol, (Emilio Regalado) "L'alcalde de la turística localitat, Francesc Colomer, va signar ahir amb el gerent de Regionals de Renfe, Manuel Pedrosa, un conveni que suposa augmentar l'oferta de trens entre Benicàssim i València durant els mesos de juliol i agost, acord que en la pràctica suposarà que Benicàssim disposi de vuit trens llançadora cap a Castelló i viceversa. I no dubta Colomer a ressaltar que aquest nombre podria haver-se multiplicat per dos «si no ens haguéssim trobat amb el menyspreu de l'Ajuntament de Castelló, que va decidir donar l'esquena a l'única cosa nova sota el sol que haurà aquest estiu en les comunicacions entre ambdós municipis»." El nostre alcalde viu a la lluna de València, millor dit viu en el seu món que no és el nostre el dels ciutadans/es de Benicarló, en concret estarà pensant en "Món il·lusió" es va acabar la il·lusió de Mundo?, ens contarà altre conte? Sr. Mundo, ens preguntem, encara que coneixem la resposta, de què ens serveix el seu càrrec a València, però el que és pitjor, ens preguntem per a què serveixen els plens al nostre Ajuntament.

PSPV-PSOE BENICARLÓ

Al Fòrum

L'Associació de la Dona de Benicarló va viatjar a Barcelona per a visitar el fòrum de les cultures 2004. El viatge va suposar el colofó a un any en el qual l'entitat celebrava el seu 25 aniversari. Allà van poder visitar els guerrers de Xian i contemplar l'espectacular placa solar que s'ha instal·lat en aquesta operació urbanística feta a la capital catalana. L'Associació de la Dona ja prepara el seu pròxim viatge, que serà per al mes d'octubre a la comunitat de Castella-Lleó i a Portugal.

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO
FIBLA, JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
 Associació Cultural la Feram de Benicarló
 C/ Sant Francesc, 95
 Casal Municipal
 12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
 FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

Col·laboradors/ SU
BARBERÀ, PERE B
XAVIER BURRIEL, N
CARLES LLUCH,
LLUCH, JOSEP V. TA
SEGARRA
Fotografies/ LLU
FERRER I GRI

Urgències

Tolito

Hi ha dues urgències històriques que Benicarló ha de solucionar a qualsevol preu perquè ja no és tolerable esperar més. La primera és el desviament de la nacional 340. La segona l'arribada de més trens de rodalies procedents de Castelló a la nostra estació. Ambdues són reivindicacions eternament presents a les campanyes electorals des que hi ha ajuntaments democràtics. Ambdues són una mostra clarivident del model polític que ha dirigit la ciutat durant molts anys, més respectuós amb les estructures jeràrquiques del partit propi que amb les necessitats de la ciutadania. Ambdues han sigut també el recurs fàcil dels diferents partits que han passat per l'oposició per a atacar al govern local.

La composició actual del consistori, en el que fins i

tot aquells que no són govern poden presentar iniciatives guanyadores, deixa sense excusa als tres partits representats. La majoria simple del PP deixa un marge d'actuació a Bloc i Psoe que implica una dosi de responsabilitat que s'ha d'assumir per a canviar la resignació tradicional amb que s'han acceptat les negatives de les diferents administracions els darrers dotze anys. Nacionalistes i socialistes no comprenen encara que les seues mocions conjuntes obliguen al partit governant a actuar i que la bona voluntat negociadora amb ministeris, conselleries i Renfes s'hauria d'haver acabat fa temps. Ha arribat el moment de fer pressió mitjançant mesures efectistes. És l'hora de declarar a l'alcalde en vaga de fam.

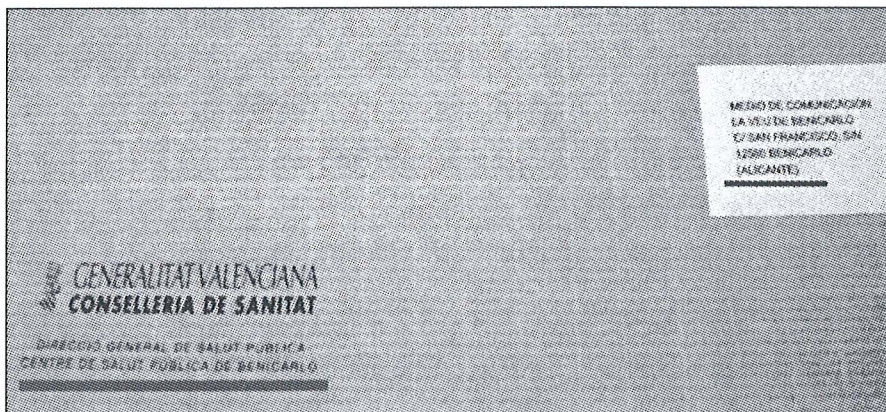
On som?

Fixeu-vos bé d'on ve el sobre i on arriba. Surt de Benicarló i arriba a Benicarló. Perfecte.

Envien una carta des de Benicarló a una adreça de Benicarló. Però el detall, si mireu el subratllat, és prou curiós. Benicarló, ja no hi és a Castelló, ara estem a Alacant.

Què a la resta d'espanya s'entren, vinga, pot passar!! Però que al propi Benicarló i, per a més *catxondeo*, des de la pròpia administració, en aquest cas del nostre Centre de Salut de la Conselleria de Sanitat, no sàpiguen on som, ens pareix una mica fort.

Agraïm la deferència en enviar-

nos la informació, però unes mínimes nocions de geografia sempre van bé per no ficar barbaritats. No, no senyor, no demanem que se'ns adrecen en valencià, això,

sabem la dificultat que comporta! Però, si els agrada això de les províncies, almenys, recorden, que al nostre país estem a Castelló. Queda millor.

La Veu de Benicarló

un regal per a tot l'any

subscriu-te !!

SANNA ANGLÉS, JOSEP
AUSÀ, VICENT BORRÀS,
JOEMÍ OMS, EL MUSSOL,
RAMON PARÍS, OLGA
AUS, TOLITO, GREGORIO
I EL SAMARUC
MÀS GARCIA, VICENT
GREGORIO SEGARRA

Administració, subscripcions i publicitat/

964.82.84.68

Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÈVOL.

SANT BLAI N. 2 12580 Benicarló

LA VEU respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. LA VEU es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

El dia de demà el fum tindrà preu (2)

La Unió Europea (UE) presentà la ratificació del Protocol de Kioto el 31 de maig de 2002 a la seu de l'ONU de Nova York. Aquest acord internacional té per objectiu la reducció de les emissions de gasos d'efecte hivernacle dels països desenvolupats en un 5,2% respecte a les de l'any 1990, pel període 2008-2012. El Protocol de Kioto fou aprovat a aquesta ciutat japonesa en la 3a Conferència de les Parts Signatàries del Conveni Marc de les Nacions Unides pel Canvi Climàtic l'any 1997. Per a que l'acord entri en vigor ha de ser ratificat per 150 països -fins ara ho han fet 119- que en conjunt emetin més del 55% de les emissions de gasos hivernacle. Actualment encara no s'ha assolit aquest llindar, i no es farà si Rússia no ratifiqui l'acord perquè Estats Units ha manifestat clarament la seva oposició al protocol. La UE ha de reduir les seves emissions, globalment, un 8%, però cada estat té un coeficient de reducció específic; Alemanya les ha de reduir un 21%, el Regne Unit un 4% i Espanya pot augmentar-les un 15% respecte a les de 1990.

L'evolució de les emissions als estats de la UE, en els darrers anys, ha sigut molt diversa. El desviament respecte l'objectiu de Kioto és molt distint; alguns estats -Alemanya, Regne Unit, Grècia o França- han assolit, pràcticament, el límit de Kioto, en canvi altres estan cada cop més allunyats com és el cas d'Espanya, Àustria, Dinamarca o Itàlia. Des de 1990 a 2003, les emissions de l'Estat Espanyol han augmentat un 40,3% quan Kioto sols li permetia una pujada del 15%, amb un desviament d'un 25,3%. Si continua la tendència actual, a 2011, les emissions hauran augmentat un 60%. L'increment en les emissions a les diverses comunitats autònomes, també, ha sigut molt dispar; amb dades de 2001, quan la mitjana estatal fou de 38,1%, al País Valencià pujaren un 62%, a Madrid un 53% i en canvi a Euskadi sols un 14,3%.

Per què s'han descontrolat les emissions a l'Estat Espanyol? S'assenyala que, durant la dècada dels noranta, el creixement econòmic espanyol ha sigut percentualment superior al de la UE. La intensitat energètica es defineix com l'energia emprada per unitat monetària del Producte Interior Brut (PIB) i ens mesura el grau d'eficiència energètica d'un estat. La intensitat energètica ha pujat a l'estat espanyol un 5%, durant el període 1985 - 2000, quant la mitjana europea ha baixat un 18%. És pot afirmar que l'economia espanyola ha crescut molt, i el consum energètic també, però que el sistema econòmic és cada cop menys eficaç energèticament. La pujada d'una unitat del PIB consumeix

cada cop més energia i s'alliberen més gasos d'efecte hivernacle.

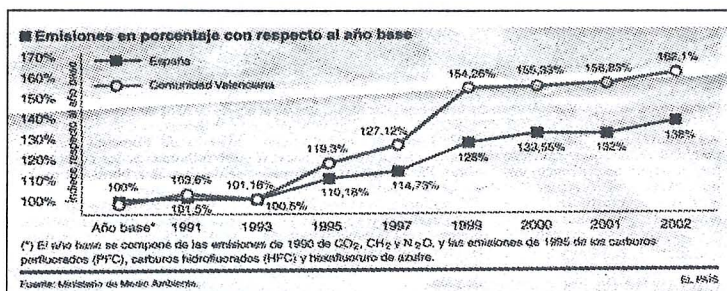
L'any 1998 es constituí el Consell Nacional del Clima i fou modificat l'any 2001. És un òrgan col·legiat de 55 membres on estan representats dotze ministeris, les comunitats autònomes, les entitats locals, la comunitat científica, grups ecologistes i representants dels agents econòmics. La seva funció principal és l'elaboració d'una "Estratègia Espanyola front el Canvi Climàtic" (EECC). L'any 2001 també es formà l'Oficina Espanyola del Canvi Climàtic, organisme tècnic del ministeri del Medi Ambient. L'EECC fou aprovada pel Consell Nacional del Clima a principis de febrer de 2004, a poques setmanes de les eleccions generals del

14 de març. És un document de 440 mesures contra el canvi climàtic en cinc grans àrees: ordenació del territori, l'estalvi i l'eficiència energètiques, l'ús de les tecnologies més netes disponibles en les activitats econòmiques, mesures fiscals i l'aplicació de sistema de

gestió i control ambiental dels sectors més contaminants. Com a mesures concretes proposa l'impuls de la cogeneració o la utilització de la biomassa com a font d'energia. També la instal·lació d'energia solar tèrmica a tots els centres educatius i als edificis administratius nous. En el sector del transport, l'impuls de la renovació del parc de vehicles, dels biocarburants com el bioetanol o biodiesel i el foment de les zones de viants i del transport públic. S'inclou la millora de l'aïllament dels edificis i la utilització de l'energia solar per a la seva il·luminació o climatització. S'afavorirà l'augment de la superfície forestal i les polítiques preventives dels incendis forestals. Les crítiques a l'EECC per part de les organitzacions ecologistes i sindicals es refereixen a que no es fixa cap assignació quantificada de reducció d'emissions per sectors econòmics dels gasos d'efecte hivernacle, no hi ha cap calendari ni pressupost per a la seva aplicació. És, simplement, un brindis al sol.

Si a aquesta falta de mesures efectives, li afegim un creixement del consum d'energia total anual de prop d'un 6% - dades de 2001- i que els combustibles fòssils són la base del nostre sistema energètic -més del 80% l'any 2001- és lògic l'increment de gasos d'efecte hivernacle produït des de 1990 a 2003, un 40,3%. Es pot afirmar que el Canvi Climàtic no ha sigut una prioritat del Partit Popular, que ens ha governat des de 1995 a 2004 i ha signat i ratificat el Protocol de Kioto.

Pere Bausà

A la recerca de la identitat

CARME RIERA. *La meitat de l'ànima*. Edicions Proa. Barcelona. 2004. 234 pàgines.

La meitat de l'ànima, novel·la amb la que Carme Riera va guanyar el Premi Sant Jordi 2003, sorgeix a partir d'un fet real, l'escriptora es trobava en la diada de Sant Jordi de fa quatre anys signant llibres amb la periodista Victoria Prego, i una senyora es va acostar a la periodista i li va lliurar una carpeta amb papers dels seu pare.

La història de la novel·la comença de la mateixa manera, la protagonista que també és escriptora, es troba signant llibres el dia de Sant Jordi, llavors se presenta un senyor que li dona una carpeta, i li diu que el contingut li interessarà, li deixa una tarja amb les seues dades personal i se'n va. L'escriptora pensa que és algú que ha escrit alguna cosa i li ho ha deixat per demanar-li la seua opinió, i llença la tarja a les escombraries i abandona la carpeta, sense obrir-la. Al cap d'un temps, ordenat les seues coses, li apareix la carpeta, llavors l'obri i es troba amb unes cartes que havia escrit la seua mare. Unes cartes que li presenten aspectes totalment desconeguts de la seua progenitora, com que va tenir un amant i que probablement aquest era el seu pare biològic.

A partir d'ací la protagonista comença la recerca de la seua pròpia identitat, la novel·la es fa a partir d'aquest moment força apassionant, s'entrevista amb gent que havia conegut la seua mare, però amb cada entrevista apareixen noves dades i la seua confusió augmenta, i comencem a saber que la seua mare era filla d'un conseller d'Esquerra Republicana exiliat, i tanmateix estava casada amb un falangista benestant, que viatja-

va sovint a França i que tenia contactes amb membres del maquis, i que l'amant podria ser l'escriptor Albert Camus.

La novel·la està escrita en primera persona i conscientment es confonen la narradora i la autora, ja que aquesta fa constar que no és una novel·la corrent, sinó que s'adreça als lectors i sobretot a la persona que li va donar els papers de la seua mare, per a que es posen en contacte amb ella i li ajuden a aclarir els seus dubtes, sobre la identi-

tat de sa mare, i en definitiva sobre la d'ella mateixa. Així mateix el final resta obert, i és el lector qui haurà de decidir quin dels possibles finals que li planteja l'autora li resulta més versemblant.

La meitat de l'ànima és un retrat de la Barcelona de la postguerra, amb alguns punts de contacte amb *Nada* de Carmen Laforet, i també vol recordar el món dels vençuts de la Guerra Civil, la gent de l'exili i la resistència contra la invasió nazi en França i els maquis, és en aquest sentit un intent de recuperar la memòria d'uns fets històrics.

Carme Riera després de la seua incursió en la novel·la històrica, en les seues dues darreres obres, reprèn, en aquesta novel·la, tot i que també de contingut històric, la descripció del món interior d'una persona, que tant bé havia sabut reflectir en les seues primeres obres, i que fan de *La meitat de l'ànima* una molt bona novel·la, digna successora de *Purgatori* de Joan Francesc Mira, i que juntes honoren el premi Sant Jordi.

Josep Manuel San Abdón

Nous accessos

L Donar resposta a les demandes realitzades pel col·lectiu dels usuaris del centre ocupacional del Maestrat - centre Ivadis és l'objectiu de les obres que s'estan portant a terme en els seus accessos. Els treballs tenen un termini d'execució de tres mesos.

Les obres se centren en la creació d'unes rampes que aniran des del camí fins l'entrada al centre conjuntament amb unes marquesines que protegiran el seu trajecte de forma que les inclemències meteorològiques no suposin cap molèstia ni inconvenient. El projecte ha estat elaborat conjuntament entre el consistori i el SERVEF.

Copa President de la Generalitat

text CA BAIX MAESTRAT

El 10 de juliol va tindre lloc a Alacant la segona jornada de la Copa President Generalitat Valenciana de clubs pista Aire Lliure amb la participació d'un total de 15 atletes del Baix Maestrat. Boníssima actuació de l'equip femení el qual acabà en 2n. lloc per davant d'altres equips molts més potents. Les participants foren: 100MLL Carla Vidal i Marta Ferreres, 400MLL Laura Esbrí i Mirian Lores, 1500MLL pilar Prades MP amb 5'23"84 i Isabel Fabregat MP amb 5'46"51, 100MT Anna Delshorts MP amb 18"33, Perxa Cristina Monforte, Triple Salt Carla Vidal i Cristina Monforte, Disc Anna Delshorts MP amb 24'36mts., Javelina Laura Esbrí, 4x400MLL equip format per Laura Esbrí, Marta Ferreres, Anna Delshorts i Carla Vidal.

L'equip masculí amb algunes baixes importants acabà en 5º posició. Els atletes participants foren: 100MLL Francisco García, 400MLL Adrià Badí, 110MT

Ruben Roig MP amb 21"24, 3000MO Ruben roig MP amb 11'08"82 i Javier de la Fuente MP amb 10'07"60, Perxa Fran DSastre MP amb 2'60mts i Iñaki Giner, Triple Salt Francisco García MP amb 10'52mts i Adrià Badí MP amb 10'09mts, Javelina Javier de la Fuente .

Durant el cap de setmana va tindre lloc al Ferrol, el Campionat d'Espanya d'Atletisme categoria Juvenil a l'Aire Lliure, amb la parti-

cipació de dos atletes del Baix Maestrat: Elisabet Delshorts en combinades i Antonio Castro en el 5000 MLL. A destacar la 7º posició d'Elisabet Delshorts amb 3206 punts i 2º posició en -Salt de Llargada amb 5'19mts.

Per acabar l'atleta benicarlando del Barça, Guillermo Palau va participar al control de 3000MOs fet a Barcelona aconseguint un temps de 9'47" MMT.

L'estació estarà adaptada

Benicarló contarà amb una estació accessible, així ho anunciava l'alcalde de la ciutat, Jaime Mundo, després d'haver rebut la resposta de la companyia RENFE a un escrit enviat pel consistori com resposta a la demanda realitzada per l'associació AFANIAS. Segons explicava Mundo, des de l'àrea d'urbanisme s'havia cursat aquesta demanda d'AFANIAS amb anterioritat a la demanda oficial que posteriorment va efectuar el consistori davant l'aprovació unànime d'aquest punt en sessió plenària.

En la resposta remesa per RENFE, s'estableix que les ciutats de Benicarló i Vinaròs estan incloses en un conveni entre RENFE i el Ministeri de Treball i Assumptes Socials de manera que s'implanteran ascensors amb la finalitat de donar servei a les persones de mobilitat reduïda i que aquestes puguin accedir a les vies sense haver d'utilitzar les escales. D'altra banda, Mundo va replicar les crítiques socialistes on se li titllava d'inoperant i en les quals se li acusava de no complir els acords de ple en relació amb la petició de més trens de roda-

lia amb parada a Benicarló. Així, va lamentar que es parli "molt a la lleugera" i es diguin les coses "sense pensar i sense recaptar la suficient informació". En aquest sentit, va explicar que actualment s'està seguint el tema i que tant Benicarló, Vinaròs, Peníscola com la resta de la zona nord ha sol·licitat aquest punt però "no com un fet puntual per a reforçar els trens el mes d'agost" com ha passat a Benicàssim sinó que de forma continuada. Mundo va assegurar que el 13 d'octubre s'envia per correu certificat les comunicacions pertinents tant a la Conselleria d'infraestructures com al Ministeri de Foment pel que si es van complir els acords de ple. Així mateix, va assegurar que s'han continuat mantenint converses amb el conseller José Ramón García Antón per a poder establir algun conveni amb la Generalitat i amb el Ministeri.

L'alcalde de Benicarló envià, d'altra banda, un missatge a socialistes i nacionalistes recordant-los que qui s'encarrega de la gestió és l'equip de govern no l'oposició.

Rodales de premsa

Sánchez

Fitxa tècnica:

Convoca el PSOE. Despatx del grup socialista municipal en l'Ajuntament. D'una paret de l'estança, penja un retrat d'un afavorit Zapatero amb les celles retocades i sentimental mirada de col·legial enamoradís. Catorze representants de la premsa local i comarcal. Alguns tendres i despistats becaris, pobres meus, acovardits per les maneres de la premsa veterana facció *heavy-informativa*. A pesar de la multitud que s'amuntega en el reduït despatx, la temperatura és agradable. Es nota, a més, que els representants dels mitjans s'han dutxat i polit, encara que alguns llueixen abillament propi de turista *playero*, poc apropiat per a convocatòries polítiques de calat. A les compareixences de premsa es pot acudir borratxo, però l'aspecte del bon periodista, ha de ser, primer que res, elegant i distingit. I no val a dir que t'has dutxat abans d'eixir de casa. No val.

Entradeta:

La roda de premsa promet titulars impactants. Esta notable contingència es deu a la presència del regidor Sánchez entre els convocants. Potser Sánchez no és Castelar, però ara per ara, és el millor orador d'entre els nostres municipis. A més posseeix la valuosa virtut, - escassa entre el bestiar polític -, de creure's el que diu. El regidor socialista acredita, a més, un sentit de l'humor irònic i molt Benicarlando. Esta probitat anímica és molt d'agrair en sessions plenàries de tràmit avorrit i recurrent. No obstant això, no va ser ell qui va pronunciar aquella frase memorable que encara retrona entre les parets dels salons nobles de la Casa Gran: "És vostè un mustio, senyor Mundo". La va rubricar el també socialista Vicent Piñana, que va sentenciar d'esta manera un llunyà ple de pressupostos. Acompanyen a Sánchez, Enric Escuder, i el regidor Martínez. Les rodes de premsa dels socialistes presenten una particularitat digna d'estudi. La teoria de les *serindipies* demostra que al mig del magma caòtic de l'univers, es donen determinades coincidències que només són possibles per la conjunció de factors que les lleis de la probabilitat redueixen pràcticament a zero. Algunes sorprenents repeticions que es produeixen en la vida quotidiana demostren este extrem. Les rodes de premsa dels socialistes es caracteritzen per la reiteració del mateix argument informatiu una mitjana ponderada de vint-i-set vegades, que es referenda, indefectiblement, convocatòria rere convocatòria. Esta estadística, realitzada per un de la premsa que s'avorreix, està a disposició de l'intel·ligent lector si es mostra interessat en el fenomen. Sort que està Sánchez per a regalar-nos titulars que vendre als miserables explotadors mediàtics que ens malpaguen.

Faig notar esta última observació al sinistre director d'este pervers pamflet.

Cos:

Obri el foc Enric Escuder, que acusa Jaime Mundo d'afavorir, beneir, i cometre tot tipus d'il·legalitats urbanístiques. Posa com a exemple els avals hipotecaris de Floriac, sobre els quals - recorda - pesen càrregues derivades de la fallida de Palau. Complimentat el tràmit de posar a caldo a l'alcalde, és el torn de Sánchez. L'animós regidor afirma que les obres que es porten a terme en el pavelló polisportiu a fi d'adequar-lo perquè el Benicarló Futbol Sala pugui jugar els seus partits en divisió d'honor, manquen de projecte, de consignació, i careixen de les mínimes mesures de seguretat. Afirma Sánchez que esta manera de fer de l'Alcalde, que actua d'esquena a la legalitat, és corejada pels seus palmeros populars. El regidor socialista recalca que davant el previsible ascens de l'equip a divisió d'honor, hauria d'haver-se redactat un avant-projecte, la resolució del qual es podria haver tramitat en tretze dies sense posar en perill la temporada del B. F. S. ni cometre irregularitats en l'execució de les obres. Un Sánchez poderós i enèrgic, demana la dimissió de l'alcalde, perquè -afirma- "les lletilles del *puchero* es coneix que se les guanya a València, i no al front del govern municipal" i "el seu estil de fer política, més que populista és populatxero". Si algun retard es produeix en les reformes del pavelló, sentència Sánchez, serà responsabilitat exclusiva de l'alcalde. Per fi, i a pesar de l'andanada, el regidor assenyalava que amb estes crítiques només pretén col·laborar a la governabilitat de Benicarló, però de passada, li recorda a Mundo que els populars estan en minoria. Això també ho ha dit Guzmán en les últimes declaracions realitzades a la premsa. Serà una altra *serindipia*?

Tancament.

Els raonaments esmentats es repeteixen vint-i-set vegades al llarg dels quaranta minuts que dura la roda de premsa, ara en boca d'un regidor, ara d'un altre, segons pot constatar-se en gràfic minuciosament traçat en el quadern d'un redactor. El corpus teòric de la llei de les serendipies es reforça amb una nova aportació. Els de l'ofici comencen a impacientar-se. Els espera Guzmán, que invita a cafè en el Parador. Avui, al del Bloc, no li eixirà barat el convit. Som catorze. I alguns, i algunes, tenen molt de perill. Quasi tant com l'oratòria encesa del regidor Sánchez.

Bernat Carranza.
 bernatcarranza@hotmail.com

Suspès per patir una minusvalia

text NATALIA SANZ

Ramón Peiró ha suspès el curs escolar per culpa de l'Administració, que ha sigut incapaç de solucionar els problemes d'accessibilitat que té l'institut d'FP de Vinaròs.

Ramón té una minusvalidesa provocada per l'espina bífida que pateix però que no li ha suposat mai una trava per a desenvolupar una vida normal. Fins que va topar amb l'Administració. El curs passat, va iniciar els seus estudis d'Auxiliar de Clínica a l'Institut de Vinaròs al no existir esta línia a Benicarló, on resideix. La formació d'aquest cicle s'imparteix a l'ala vella de l'edifici, que manca d'ascensor.

Quan es va matricular, caminava ajudat per unes croses i va presentar al costat dels impresos oficials, un certificat de minusvalidesa perquè el centre tinguera coneixement i adoptara les mesures oportunes si ho creia convenient, ja que les classes de pràctiques s'impartien en els laboratoris situats en el primer pis. La minusvalidesa de Ramón es va complicar en el mes de desembre, quan una úlcera en el peu el va obligar a desplaçar-se amb una cadira de rodes i va impossibilitar que poguera acudir a classe.

La família es va posar en marxa per a intentar que el centre adoptara alguna mesura que permetera que l'alumne no perdera el curs i va començar a tramitar instàncies. Després de posar els fets en coneixement del director del centre, aquest els va comunicar que existia un projecte redactat i aprovat per la conselleria de Cultura que permetria comunicar l'ala nova, on sí que hi ha ascensor, amb l'ala vella, on estan situades les aules en què Ramón rebia la formació. Les obres, no obstant, estan pendents d'execució a pesar de que el director del centre va cursar la instància amb la reclamació que feien els pares de l'alumne.

La mateixa instància es va cursar a Javier Balada, alcalde de Vinaròs i a la Direcció Territorial de la Conselleria de Cultura. En este últim cas, se sol·licitava una entrevista per a conèixer quan es tenia previst iniciar les obres en l'institut. Només estos últims han contestat, per mitjà d'una telefonada en què els van comunicar que l'inspector estava de visita a Vinaròs, encara que van ser incapaços de determinar on i per tant, la família no es va poder reunir amb el.

D'altra banda, els fets es van posar en coneixement de l'Associació d'Espina Bífida, de la que Ramón és membre des que va nàixer. L'organització va remetre un escrit al seu nom a la Delegació Territorial de la conselleria en Castelló, el mateix que va fer l'AMPA del centre. Encara esperen una resposta. El pare de Ramón es pregunta si una solució tan senzilla com traslladar a la planta baixa els laboratoris és tan complicada per al centre.

CONSERVATORI DE MÚSICA DE BENICARLÓ

No són estos, no obstant, els únics estudis que Ramón s'ha vist obligat a abandonar a causa de la seua minusvalidesa. També enguany han acabat, per les mateixes causes, els seus estudis de viola en el Conservatori de Música de Benicarló que tampoc té els accessos adaptats.

En aquest cas, el consell del Conservatori de Música de Benicarló

porta més d'un any esperant que es construísca una rampa d'accés per a minusvàlids en les instal·lacions. La seu es troba ubicada en la planta superior de l'Auditori Municipal i només es pot pujar per unes escales. Segons han manifestat membres del consell, "fa més d'un any que es van iniciar els tràmits amb l'Ajuntament perquè construísca la rampa". Fins al moment, asseguren que les bones intencions no falten, però encara no s'han concretat en fets.

En estos moments, el consistori ja disposa del pressupost de l'obra, "però no hi ha consignació pressupostària enguany", segons els va traslladar el regidor de Cultura, Francisco Flos, durant l'última reunió que van mantindre. Des del consell no entenen esta postura, ja que detallen que el pressupost no supera els dos milions de les antigues pessetes i lamenten que l'Ajuntament no siga capaç d'assumir els costos d'una obra que consideren necessària. A més, temen que finalment no es faça. "Enguany només hem tingut un alumne minusvàlid, però l'any que ve poden vindre més", lamenten.

El consell, conscient de les deficiències de les instal·lacions sí es va bolcar en este cas a intentar que Ramón no perdera el curs escolar i va facilitar que el professor es traslladara a sa casa per a impartir-li les classes, posant tot tipus de facilitats. Els ànims, no obstant ja no estaven per a molts trets i Ramón va deixar els estudis.

Ara es pregunta si hi haurà algú capaç de solucionar aquestes 'xicotetes deficiències', que es convertixen en murs insalvables, de cara al pròxim curs escolar.

Podrà Ramón continuar estudiant o es trobarà de nou amb la ineficàcia de l'Administració?

Al parral

Ramon París

He experimentat una nova sensació. Lluny de les obligacions laborals i sense cap mena de pressa, he quedat amb el meu amic Àlvar. Havíem de mirar de comprar una escala, perquè vol accedir a una finestra altíssima.

Amb un sol matinal que cau plomat, inclement, projectat cruament pel mateix sant Pere, en la seua diada, empenem periple cap a diverses ferreteries. Amb les mans a la butxaca i vagarosos, amb una conversa facciosa i despendolada, apleguem a la primera botiga de referència per triar l'escala més apropiada. L'empleat, molt diligentment, desplega un fum d'escales de les més diverses altures i funcionalitats, amb l'explicació més detallada que mai hagués pogut imaginar. El dependent parla d'escales de set i nou esgraons, amb trams diversos: d'un, de dos o de tres trams, escales d'estisora... El venedor suposa que coneixem una dada bàsica per seguir les seues explicacions i que nosaltres ignorem: totes les escales del món entre esgraó i esgraó fan trenta centímetres, per tant, només dient el nombre d'esgraons ja en pots calcular l'alçada. Al final, la conversa adquireix, en si, més interès que la mateixa escala. Ja ens perdonarà el venedor per haver-li fet perdre el temps!

Encara visitem dues ferreteries més, amb el mateix resultat, si fa no fa. Per si fora poc, penetrem posteriorment en un establiment nou, al cap del carrer d'Hernan Cortés, dels de "Tot a 0'75 euros", regit per uns xinesos molt sol·lícits. En eixe precís moment, decobreixo que a Àlvar i a mi ens interessa més passejar i la conversa que l'escala.

De sobte, m'envaeix una magnífica sensació de jubi-

lat o prejubilat. Per adobar-ho, el meu company em diu "que no anirem a vore les obres que fan a l'antic cine Regio?", "no se'n parle més" afijo jo. Observem a través de la porta del Regio que la sala on s'han projectat tants somnis, ara esdevé un lloc desangelat, tot en obres, i uns paletes treballant. A la pantalla, podem llegir escrit, precàriament, en guix, amb cal·ligrafia de menobre "Próxima apertura del supermercado Dia". Més que un anunci promocional sembla donar resposta a una munió de jubilats reals, o virtuals com nosaltres, que interrompen contínuament l'activitat de l'obra.

Ara, al migdia, la calor es deixa sentir amb més intensitat. Benicarló discorre entre el bullici matinal que es genera al voltant de la plaça del Mercat, i a tocar del carrer dels bancs. Fa una xafogor insoportable. Li proposo al meu amic que accedim a una entitat bancària "fem una mica de cua i quan ja estem ben fresquests deixem la cua i sortim al carrer". Riem el dos amb una mirada de complicitat. M'imagino als dos, jubilats, havent transcorregut una part important de l'itinerari vital.

Trobem una amiga, Mamem, i li relatem, breument, l'activitat ociosa de què hem gaudit avui. Ens informa que "el lloc on s'esta més fresquet és Mercadona". Esclafim en una rialla. "I si no fora l'hora de dinar aniríem a l'estació a veure passar els trens" dic jo, que es una activitat preferida a la jubilació. Demà hi pujarem o potser d'ací vints anys, quan l'ombra dels plataners del passeig de l'Estació ens aculla plàcidament i joiosament ("jubilació" vol dir "joia"), en l'últim tram del nostre periple vital.

Dama d'Afanias 2004

L'Associació de Familiars de Persones amb Discapacitat, Afanias, a Benicarló ja conta amb nova dama per al 2004. Es tracta de Maria Auxi Esteller Llorach que relleva en el càrrec a la seva companya Sandra Dalmau Santos.

En l'acte, el president de l'entitat, Benito Foix, va repassar els avanços que ha realitzat l'associació al llarg dels últims mesos, tals com el fet de poder contar amb un nou local d'oci, o de poder representar per segon any consecutiu una obra de teatre.

Per Xavi Burriel

La cansión del verano

Llibres dels Còl·legis públics i centres d'ESO
Copisteria digital, lloguer i venda de copiadores

COPISTERIA
LLIBRERIA
PAPERERIA

CÒPIES COLOR
B/N I PLÀNOLS

GRÈVOL

Sant Blai, 2 -Tel.: 964 475698
12580 BENICARLÓ